

Sygn. akt I C 977/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od A. K. na rzecz (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 4.817 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 977/16

UZASADNIENIE

Powód A. K. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki akcyjnej w W. kwoty 27.850,00 zł, w tym 18.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 9.850 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, wraz z odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 5 grudnia 2012 r., podczas służby, wysiadając z pojazdu poślizgnął się i doznał urazu skrętnego stawu skokowego prawego. Odniesione obrażenia powodowały silny ból i wymusiły na powodzie zmianę trybu życia, powodując szereg ograniczeń w życiu zawodowym i prywatnym. Pomimo upływu kilku lat od wypadku powód nie powrócił do dawnej sprawności fizycznej.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność za skutki wypadku powoda, wskazując, że szkoda nie została wyrządzona w związku z ruchem pojazdu mechanicznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód pracuje jako detektyw policyjny. W dniu 5 grudnia 2012 r. pełniąc służbę wraz z M. N., A. K. pojechał, wraz z partnerem, na miejsce spotkania z osobą informującą. Powód zajmował miejsce obok kierowcy. Po dotarciu na miejsce spotkania, które znajdowało się przy szkole na ulicy (...) w G., i zaparkowaniu pojazdu przez M. N., powód zamierzał wysiąść i zorientować się, czy osoba, z którą policjanci byli umówieni, jest już na miejscu. Wysiadając z samochodu poślizgnął się na oblodzonej nawierzchni drogi i upadł. W wyniku wypadku powód doznał uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego kolana prawego oraz uszkodzenia rogu tylnego łąkotki bocznej.

/okoliczności bezsporne, nadto dowód: zeznania świadka K. K., k.74-75, 78; zeznania świadka M. R., k.75, 78; przesłuchanie powoda, k.75-76, 78; zeznania świadka M. N., k.93-94, 96; dokumentacja medyczna, k.24-32/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny między stronami był bezsporny, a nadto udowodniony został wiarygodnymi zeznaniami świadków oraz powoda. Istota sporu sprowadzała się do oceny prawnej zdarzenia pod kątem odpowiedzialności za nie strony pozwanej. Pozwany ubezpieczyciel kwestionował bowiem istnienie związku przyczynowego pomiędzy ruchem pojazdu a szkodą.

Sąd pominął, wnioskowany przez powoda, dowód z opinii biegłego chirurga-ortopedy w celu ustalenia zakresu obrażeń powoda i doznanego uszczerbku na zdrowiu. Ustalenia te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia zważywszy, że powództwo, co do zasady, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 435 § 1 kc prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie natomiast z art. 436 § 1 zd.1 kc odpowiedzialność przewidzianą w artykule poprzedzającym ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody.

Powyższe ogólne zasady odpowiedzialności cywilnej znajdują rozszerzenie w zakresie dotyczącym odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych.

Stosownie do art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie z ust. 2 pkt 1 powołanego przepisu, za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu mechanicznego uważa się również szkodę powstałą podczas i w związku z wsiadaniem do pojazdu mechanicznego lub wysiadaniem z niego.

Jakkolwiek samo pojęcie ruchu pojazdu w rozumieniu art. 436 kc nie było i nie jest w literaturze i orzecznictwie interpretowane jednolicie, pod rządami ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych należy przyjąć, iż szkoda powstała podczas i w związku z wysiadaniem z pojazdu mechanicznego jest ex definitione szkodą będącą następstwem ruchu pojazdu. Oznacza to, że o istnieniu normalnego związku przyczynowego, w rozumieniu art. 436 w zw. z art. 361 § 1 kc, pomiędzy szkodą powstałą podczas i w związku z wysiadaniem z pojazdu mechanicznego a ruchem tego pojazdu przesądził ustawodawca w art.34 ust.2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, wobec czego istnienie tego związku nie wymaga oceny sądu. Tym niemniej, ustalenia i oceny sądu wymaga istnienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy samym wysiadaniem z pojazdu a szkodą. Dopiero bowiem ustalenie, że szkoda powstała podczas i w związku z wysiadaniem z pojazdu mechanicznego przesądza o istnieniu związku przyczynowego pomiędzy szkodą a ruchem pojazdu.

Należy zaznaczyć, że brzmienie art.34 ust.2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, z którego powód wywodzi swoje roszczenie, zostało zmienione z dniem 11.02.2012 r. Pierwotnie bowiem przepis ów brzmiał: „Za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu mechanicznego uważa się również szkodę powstałą przy wsiadaniu do pojazdu mechanicznego i wysiadaniu z niego. W uzasadnieniu projektu ustawy zmieniającej czytamy, że „zmiana podyktowana jest tym, że w obecnym brzmieniu odpowiedzialność gwarancyjna zakładu ubezpieczeń może mieć miejsce za każdą szkodę powstałą podczas wymienionych w przepisie stanów i czynności, również tych, które nie pozostają w związku z pojazdem i tymi czynnościami (stanami)”.

Wskazana zmiana przepisu, a zwłaszcza, wyrażone w cytowanym uzasadnieniu projektu ustawy zmieniającej, przyczyny jej dokonania, zdaniem Sądu, pozwalają uznać, że nie jest wolą ustawodawcy aby każde zdarzenie

szkodzące, w jakikolwiek sposób związane z pojazdem mechanicznym, było objęte odpowiedzialnością posiadacza pojazdu a w konsekwencji ubezpieczyciela. Nie jest to zatem odpowiedzialność absolutna. W konsekwencji, dla uznania szkody za pozostającą w związku przyczynowym z ruchem pojazdu niezbędne jest uprzednie ustalenie, że zachodzi związek przyczynowy pomiędzy wysiadaniem z pojazdu a szkodą.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt sprawy niniejszej wskazać należy, iż nie ulega wątpliwości, że uszkodzenie nogi powoda a zatem i szkoda powstały podczas wysiadania z pojazdu. Zdaniem Sądu natomiast brak jest związku przyczynowego pomiędzy wysiadaniem a uszkodzeniem nogi. Należy podkreślić, że chodzi tu o związek przyczynowy a nie jakikolwiek inny. Związek czasu i miejsca zawarty jest bowiem w, użytym w omawianym przepisie, określeniu „podczas”.

W myśl art.361 § 1 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Normalnymi następstwami zdarzenia, z którego wynika szkoda, są natomiast następstwa, jakie tego rodzaju zdarzenie jest w ogóle w stanie wywołać i w zwyczajnym biegu rzeczy, a nie tylko na skutek szczególnego zbiegu okoliczności, którego przeciętnie nie bierze się pod uwagę. Zdaniem Sądu, uraz kolana nie jest normalnym następstwem wysiadania z pojazdu mechanicznego. W okolicznościach sprawy niniejszej, przyczyną uszkodzenia kolana powoda było wyłącznie poślizgnięcie się na śliskiej, oblodzonej, nawierzchni drogi. Innymi słowy, nawierzchnia była oblodzona i właśnie dlatego powód się poślizgnął i uszkodził kolano, nie dlatego zaś, że wysiadał z samochodu. Zdaniem Sądu nie została zatem spełniona przesłanka istnienia związku przyczynowego pomiędzy wysiadaniem z samochodu a powstaniem szkody. Konsekwencją braku wskazanego związku przyczynowego jest natomiast niemożność stwierdzenia, że szkoda, jakiej doznał powód, powstała w związku z ruchem pojazdu mechanicznego. Powyższe skutkuje zaś uznaniem żądania pozwu za niezasadne.

Z przytoczonych względów, na mocy art. 435 kc w zw. z art. 436 § 2 kc w zw. z art. 34 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych a contrario orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

W pkt 2 wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu mając na względzie jego wynik – na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art 99 kpc i 108 § 1 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. (...). C (...)

2. (...)

3. (...)